

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach

40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23

Tel.: 32 255-27-75, fax: 32 251-86-72

e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl

ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

Adres do e-Doręczeń: AE:PL-62061-41237-SGEGT-14

REGON: 272357234 NIP: 9541886250

SKO.OS/41.9/621/2025/7769/BL

Katowice, 5. 09. 2025 r.

Decyzja

na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn. Dz. U. 2018 r. Poz. 570) oraz art. 138 § 1 pkt. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. 2024 r. Poz. 572 ze zm.)

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca: Beata Leszczyńska - sprawozdawca

Członkowie: Kamila Koziara

Robert Nowicki

po rozpatrzeniu odwołania złożonego przez Pierwszego Zastępcę Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie, który reprezentuje strony postępowania: Gminę Siemianowice Śląskie i Skarb Państwa, od decyzji Prezydenta Miasta Ruda Śląska z dnia 12 marca 2024 r. nr 2/2024, znak KOS.6220.1.46.2020 w sprawie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie zakładu BM Recykling sp. z o. o. w Siemianowicach Śląskich na dz. nr 1100/38, 1118/38, 1190/38, 1191/38, (obr. 0056) oraz nr dz. 892/38, 893/38, 907/14, 894/14 (obr. 0057) wraz z nadaniem decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności oraz w związku z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 24 marca 2025 r., II SA/GI 300/25

na posiedzeniu w dniu 5 września 2025 roku

o r z e k ł o

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję

Uzasadnienie

Zaskarżoną decyzją organ pierwszej instancji, orzekł, jak opisano na wstępie. W uzasadnieniu decyzji organ ten przedstawił argumenty przemawiające za wydanym rozstrzygnięciem w sprawie.

Od decyzji tej odwołanie zostało złożone w terminie przez Pierwszego Zastępcę Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie, który reprezentuje strony postępowania: Gminę Siemianowice Śląskie i Skarb Państwa i w treści tego odwołania nie zgodzono się z zapadłym orzeczeniem.

Decyzją z dnia 27 stycznia 2025 r. nr SKO.OS/41.9/240/2024/6715/BL Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach uchyliło w całości decyzję organu pierwszej instancji, o której mowa i przekazało sprawę do ponownego rozpoznania temu organowi. Od decyzji tej został wniesiony sprzeciw przez BM Recykling sp. z o. o. z siedzibą w Andrychowie.

Wyrokiem z dnia 24 marca 2025 r., II SA/GI 300/25 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach uchylił decyzję organu odwoławczego. W motywach uzasadnienia wskazano, że organ odwoławczy nieprawidłowo zastosował art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego (dalej jako: kpa). Wskazano, że Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w sposób niezasadny zarzuciło decyzji organu pierwszej instancji naruszenie art. 7, 77 § 1 i 80 kpa w związku z art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz. U. 2024 r. Poz. 1112 ze zm., dalej też jako: ustawa). Stwierdzono, że [cyt:] „Jednakże Organ odwoławczy nie wskazał na żadne braki dowodowe ani na wątpliwości dotyczące stanu faktycznego sprawy. Kolegium w żaden sposób nie wykazało aby zgromadzone w aktach sprawy dowody nie były wystarczające do dokonania oceny zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami m.p.z.p.” Nadto podniesiono, że organ pierwszej instancji przeprowadził ocenę zgodności określonego we wniosku Inwestora przedsięwzięcia z planem miejscowym. W ocenie Sądu organ pierwszej instancji odniósł się do wszystkich kwestii, które miały wpływ na wydane rozstrzygnięcie, wbrew twierdzeniom organu odwoławczego – przeprowadził postępowanie wyjaśniające w zakresie zgodności inwestycji z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, to jest uzyskał stanowiska stron postępowania, przeanalizował postanowienia tego planu odnoszące się do terenów, na których ma być zlokalizowane planowane przedsięwzięcie. Sąd wskazał, że [cyt:] „Organ I instancji po przeanalizowaniu zapisów m.p.z.p., stanowiska Prezydenta Miasta S., Spółki oraz przytoczonego orzecznictwa sądowego stwierdził, że spełniona jest przesłanka z art. 80 ust. 2 u.o.u.i.ś. i uargumentował swoje stanowisko”. Sąd podważył również wskazaną przez organ odwoławczy zasadność rozważenia przez organ pierwszej instancji możliwości powołania biegłego do oceny zgodności planowanej inwestycji z zapisami planu i stwierdził, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jest kompletny.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach zakwestionował także pozostałe twierdzenia organu odwoławczego, w szczególności w zakresie braku umotywowania wniosku Inwestora o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności. Podczas, gdy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazało, że organ pierwszej instancji nie zanalizował przesłanek z art. 108 § 1 kpa, Sąd uznał, że [cyt:] „z decyzji Prezydenta z 12 marca 2024 r. i materiału dowodowego sprawy wynika, że Spółka uzasadniła wniosek o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności wyjątkowo ważnym interesem strony i interesem społecznym. We wniosku przedstawiła argumentację wykazującą, że te przesłanki zostały w sprawie spełnione. Organ I instancji przychylił się do wniosku i argumentacji Spółki w pełnym zakresie. Wbrew twierdzeniom Kolegium z uzasadnienia decyzji Organu I instancji jednoznacznie wynika, dlaczego organ ten nadał decyzji rygor natychmiastowej wykonalności. Nawet, gdyby uznać, że uzasadnienie decyzji pierwszoinstancyjnej było w tym zakresie wadliwie to Organ odwoławczy nie wykazał, że miało ono istotny wpływ na wynik sprawy oraz, że nie mogło być usunięte w postępowaniu odwoławczym. Organ odwoławczy powinien zatem wydać rozstrzygnięcie merytoryczne i sporządzić uzasadnienie odpowiadające wymogom art. 107 § 3 k.p.a.”

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach stwierdził także, że wskazana przez organ odwoławczy wadliwość uzasadnienia decyzji organu pierwszej instancji nie jest podstawą

do działania w trybie art. 138 § 2 kpa i może być naprawiona przez organ odwoławczy we własnej decyzji.

W tym stanie rzeczy Sąd doszedł do przekonania, że zadaniem organu odwoławczego ma być ponowne rozpatrzenie sprawy, którego finalnym efektem winno być zajęcie stanowiska merytorycznego, a wskazane w decyzji wydanej w drugiej instancji naruszenie art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 kpa nie znajduje potwierdzenia ani w kompletnym – zdaniem Sądu – materiale dowodowym, ani też w uzasadnieniu decyzji organu odwoławczego.

Wyrok Sądu wiąże organ administracji publicznej w sprawie, której dotyczy.

Rozstrzygnięcie oparto zatem na następujących podstawach.

W zakresie podstawy materialnoprawnej zastosowanie znajduje ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz. U. 2024 r. Poz. 1112 ze zm., dalej też jako: ustawa).

Na mocy art. 71 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: 1/ przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2/ przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (ust. 2).

Rodzaje decyzji, których wydanie wymaga uprzedniego podjęcia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zawiera art. 72 ust. 1 ustawy. Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b (ust. 3).

Z mocy art. 73 ust. 1 ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Dokumenty, które należy dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wyszczególnione są w art. 74 ust. 1 ustawy.

Stosownie do art. 80 ust. 1 ustawy, jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Na mocy art. 80 ust. 2, zdanie pierwsze ustawy, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Treść decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji planowanego przedsięwzięcia reguluje art. 82 ust. 1 ustawy, a art. 85 ust. 1 ustawy wskazuje, jakie elementy powinno zawierać uzasadnienie tej decyzji.

Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia wpłynął do siedziby organu pierwszej instancji w dniu 18 września 2019 r.

W dniu 24 września 2019 r. weszła w życie ustawa z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2019 r. Poz. 1712). Zgodnie z art. 4 ust. 1 tej ustawy zmieniającej, do spraw wszczętych i niezakończonych na podstawie ustaw zmienianych w art. 1 oraz w art. 3 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Na podstawie art. 4 ust. 2 powołanej ustawy, do spraw wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 63, art. 64 ust. 1 i 3a, art. 65, art. 74 ust. 3b-3h, art. 84 ust. 1 i 1a oraz art. 86d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

W związku z powyższym zastosowanie w sprawie znajdują przepisy o treści dotychczasowej, za wyjątkiem art. 63, art. 64 ust. 1 i 3a, art. 65, art. 74 ust. 3b-3h, art. 84 ust. 1 i 1a oraz art. 86d.

Następnie w dniu 16 października 2023 r. weszła w życie ustawa z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2023 r. Poz. 1890). Przepis przejściowy zawarty w art. 15 ust. 1 tej ustawy zmieniającej stanowi, że do spraw prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem przepisów art. 61 ust. 1, art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 82 ust. 1 oraz art. 86f ust. 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, które stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz stosuje się przepisy art. 86f ust. 1a, 2a i 8 ustawy zmienianej w art. 1.

W związku z powyższym zastosowanie w sprawie znajdują przepisy o treści dotychczasowej, z wyjątkiem art. 61 ust. 1, art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 82 ust. 1, art. 86 f ust. 2 i 4 oraz art. 86 f ust. 1, 2a i 8.

Planowane przedsięwzięcie ma być zlokalizowane w Siemianowicach Śląskich na dz. nr 1100/38, 1118/38, 1190/38, 1191/38, (obr. 0056) oraz nr dz. 892/38, 893/38, 907/14, 894/14 (obr. 0057). Polegać ma na rozbudowie zakładu Wnioskodawcy poprzez:

1/ budowę nowej hali przyjęcia, magazynowania i przetwarzania odpadów nr 2 (sortownia) - obiekt nr 12, w której będzie prowadzony proces sortowania odpadów komunalnych (selektywna zbiórka i frakcja nadsitowa) i przemysłowych oraz przetwarzanie gruzu wraz z przyjęciem i magazynowaniem odpadów przewidzianych do przetworzenia oraz wytworzonych (gdy powstanie ten obiekt zostanie docelowo zlikwidowana istniejąca instalacja do mechanicznego przetwarzania odpadów (sortownia) - obiekt nr 11),

2/ rozbudowę istniejącej instalacji do produkcji paliw alternatywnych z odpadów stałych poprzez zamknięcie w jednej hali: strefy przyjęcia i magazynowania odpadów przewidzianych do przetwarzania, linii technologicznej do przetwarzania odpadów stałych na paliwa alternatywne oraz dwóch magazynów na wytworzone paliwa alternatywne, rozdzielnie 19 12 10 i 19 12 11* wraz z częściową wymianą maszyn i urządzeń oraz zmianą ustawienia linii technologicznej. W ramach planowanego przedsięwzięcia wybudowana zostanie hala do produkcji paliw alternatywnych (obiekt nr 14), w której zostaną zlokalizowane: istniejąca linia do produkcji paliw alternatywnych z odpadów stałych innych niż niebezpieczne i niebezpiecznych (obiekt nr 7), magazyny gotowych paliw alternatywnych (obiekt nr 5 i 6) oraz magazyn przyjęcia odpadów przewidzianych do przetwarzania na tej linii,

3/ zwiększenie mocy przerobowej linii technologicznej do produkcji paliwa alternatywnego z odpadów stałych innych niż niebezpieczne, w ty komunalnych, do 60 000 Mg/rok, zlokalizowanej w hali przyjęcia, magazynowania i przetwarzania odpadów nr 1 (obiekt nr 1). W

tym obiekcie zlokalizowane będzie mechaniczne przetwarzanie (przyjęcie, rozpakowanie i przesiewanie) odpadów komunalnych, przetwarzanie odpadów gabarytowych, w tym sekcja demontażu odpadów gabarytowych oraz linia do produkcji paliwa alternatywnego z odpadów komunalnych wydzielonych na własnej instalacji, frakcji palnej z odpadów komunalnych przyjmowanych od zewnętrznych dostawców oraz odpadów przemysłowych innych niż niebezpieczne. Wydajność części mechanicznej wzrośnie, do 90 000 Mg rok (w tym do 60 000 dla zmieszanych odpadów komunalnych) dla przetwarzania odpadów komunalnych i wielkogabarytowych oraz wzrośnie do 60 000 Mg/rok dla linii do produkcji paliwa alternatywnego z frakcji palnej wydzielonej z odpadów komunalnych na własnej instalacji, frakcji palnej z odpadów komunalnych od zewnętrznych dostawców, odpadów wielkogabarytowych oraz odpadów przemysłowych,

4/ budowie hali dojrzewania stabilizatu i kompostu - hermetycznego obiektu przewidzianego do etapu dojrzewania biostabilizowanych oraz kompostowanych odpadów (obiekt nr 15),

5/ budowie obiektu hali - obiekt nr 16, do którego przeniesiona zostanie istniejąca linia do przesiewania stabilizatu oraz kompostu/produktu otrzymanego z kompostowanych odpadów wraz z rozbudową tej linii poprzez dołożenie dodatkowych urządzeń,

6/ budowa nowej infrastruktury, nowego zbiornika ppoż., posadowienie dodatkowej wagi, zbiornika rozsądzającego deszczówkę, nowej drogi dojazdowej, rozbudowa systemu ujmowania i oczyszczania gazów odlotowych.

Ponadto w toku postępowania zaplanowano kolejny obiekt – miejsce magazynowania odpadów, zlokalizowane przy hali kompostowni. Będą to dwa place magazynowe, utwardzone i uszczelnione, z wydzielonymi strefami do magazynowania odpadów oraz strefą do wstępnej segregacji odpadów przed skierowaniem ich do docelowego magazynu/instalacji przetwarzania odpadów (uzupełnienie wniosku z dnia 16 marca 2022 r.).

Kwalifikacji planowanego przedsięwzięcia dokonuje się na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t. j. Dz. U. 2016 r. Poz. 71, stosowanego w sprawie na podstawie przepisu przejściowego § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, Dz. U. 2019 r. Poz. 1839, a które weszło w życie z dniem 11 października 2019 r.). Planowane przedsięwzięcie zakwalifikowano do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko na podstawie:

- § 3 ust. 2 pkt. 1 - przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w § 2 ust. 1 i niespełniające kryteriów, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 1 w związku z § 2 ust. 1 pkt 41 tj. instalacje do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych, w tym składowiska odpadów niebezpiecznych oraz miejsca retencji powierzchniowej odpadów niebezpiecznych,

- § 3 ust. 28 pkt 2 - przedsięwzięcie polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1 (...) w związku z § 3 ust. 1 pkt 80: instalacje związane z odzyskiem lub unieszkodliwianiem odpadów, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41-47 (...).

Zgodnie z art. 80 ust. 2, zdanie pierwsze ustawy, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Nie budzi wątpliwości stanowisko, że niezgodność planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego stanowi przesłankę odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji tego przedsięwzięcia. Powszechnie jest

także aprobowany pogląd, że organ rozpatrujący sprawę jest zobligowany do oceny zgodności inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego we wstępnej fazie postępowania środowiskowego, po złożeniu kompletnego wniosku przez inwestora, a w przypadku wykazania niezgodności planowanego przedsięwzięcia z tym planem, nie są niezbędne dalsze czynności dowodowe i wyjaśniające, a wśród nich postępowania współdziałające: uzgadniające i opiniujące (podobnie też wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 21 lipca 2022 r., II SA/Go 232, CBOSA).

Zgodność planowanej inwestycji z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest podstawowym kryterium oceny zamierzeń inwestycyjnych podmiotu ubiegającego się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zwrócić przy tym należy uwagę, że ustawodawca wymaga w tym przypadku spełnienia warunku zgodności, a nie innej jego postaci. Jedynie zatem stwierdzenie zgodności planowanej inwestycji z miejscowym planem uprawnia organ do wydania decyzji pozytywnej, po spełnieniu pozostałych wymogów ustawy i *a contrario* brak takiej zgodności obliguje organ do wydania decyzji negatywnej. Zasady wykładni pojęcia zgodności inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego zawierają zarówno orzecznictwo sądów administracyjnych, jak i literatura przedmiotu.

W orzecznictwie sądowoadministracyjnym istnieje jednolite stanowisko co do tego, że [cyt:] „Zasady planowania i zagospodarowania przestrzennego stanowią uzasadnione ograniczenie prawa własności, które nie jest prawem o charakterze absolutnym i może podlegać ograniczeniom ustawowym (art. 64 § 3 Konstytucji RP). Tego rodzaju ograniczeniem są przepisy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, które stanowią upoważnienie do uchwalenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Konsekwencją tego jest ustawowy obowiązek zgodności przedsięwzięcia z przepisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynikający z art. 80 ust. 2 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko” (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 maja 2020 r., II OSK 2379/19, LEX nr 3018585).

W glosie do wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 23 kwietnia 2014 r., II Sa/Wr 48/14, K. Gruszecki z kolei podkreśla, że [cyt:] „jeżeli dla całości lub części terenu, na którym ma być realizowane przedsięwzięcie, obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, to jest to okoliczność co do zasady determinująca możliwość określenia uwarunkowań środowiskowych realizacji przedsięwzięcia. W praktyce obliguje to organ wydający decyzję w tym zakresie do przeanalizowania zgodności planowanego przedsięwzięcia z obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Dlatego też, akceptując w całej rozciągłości przedstawioną tezę wyroku, uzasadnione wydaje się wypracowanie na jej kanwie pewnych abstrakcyjnych reguł, jakimi powinny się kierować organy administracji przy dokonywaniu oceny zgodności planowanej lokalizacji przedsięwzięcia z punktu widzenia jej zgodności z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. (...) z punktu widzenia praktyki bardzo istotne staje się ustalenie, w jaki sposób powinna być przeprowadzona ocena zgodności planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem. (...).

W związku z tym stwierdzenie zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z postanowieniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie tylko determinuje wynik końcowy prowadzonego postępowania, ale także wpływa na jego przebieg. Dlatego też bardzo istotne staje się ustalenie w jaki sposób zgodność ta powinna być zbadana oraz co może stanowić jej potwierdzenie. (...).

Zgodnie z ogólnymi regułami postępowania dowodowego wynikającymi z art. 7 k.p.a. to organ prowadzący postępowanie w przedmiocie określenia uwarunkowań środowiskowych (oczywiście jeżeli to nie jest organ gminy, na terenie której obowiązuje miejscowy plan) będzie musiał samodzielnie dokonać ustaleń, czy dla terenu, na którym planowana jest realizacja przedsięwzięcia, obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. W przypadku dokonania takich ustaleń będzie musiał zapoznać się z wynikającymi z niego rozwiązaniami oraz ustalić, czy planowane przedsięwzięcie pozostaje z nimi w zgodzie.

Dokonanie takich ustaleń, jako mogących determinować wynik dalszego postępowania, musi być przeprowadzone niezwykle skrupulatnie i nie pozostawiać najmniejszej wątpliwości co do zgodności planowanego przedsięwzięcia z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Dlatego też w orzecznictwie podkreśla się, że: „Organ, dokonując oceny zgodności planowanej inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, obowiązany jest do szczegółowej analizy wszystkich postanowień planu mających zastosowanie do konkretnej inwestycji, co oznacza, że nie jest wystarczające lakoniczne, jednozdaniowe i arbitralne stwierdzenie, że taka zgodność bądź niezgodność ma miejsce w sprawie. Obiekty pomocnicze i infrastruktura techniczna przewidziane w ramach określonego celu podstawowego winny pozostawać z nim w związku i nie mogą powodować faktycznej zmiany przeznaczenia danej jednostki urbanistycznej. W żadnym razie wątpliwości w tym zakresie nie można jednak interpretować na niekorzyść podmiotu zainteresowanego realizacją konkretnego przedsięwzięcia” (zob. wyrok WSA w Olsztynie z dnia 23 grudnia 2013 r., II SA/Ol 984/13, LEX nr 1414047).

Akceptując ten pogląd w całej rozciągłości, należy jednak pamiętać o tym, że proces takiej oceny może mieć charakter bardzo złożony. Z postanowień miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego może bowiem wynikać możliwość wykorzystania terenu w mocno zróżnicowanych celach. Jednocześnie z postanowień art. 80 ust. 2 ustawy ocenowej wyraźnie wynika, że planowane przedsięwzięcie musi pozostawać w zgodzie z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W związku z tym ocena taka musi być bardzo precyzyjna i nie pozostawiać żadnego pola manewru”.

Zastanowić się należy nad tym przy wykorzystaniu jakich środków dowodowych organy te będą mogły udowodnić zgodność (lub brak) planowanego przedsięwzięcia z postanowieniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W przypadku organów niebędących organami gminy, na terenie której obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego niewątpliwie duże znaczenie praktyczne będzie miało stanowisko gminy posiadającej miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Wypowiedź taka będzie miała charakter jedynie pomocniczy dla organu określającego uwarunkowania środowiskowe przedsięwzięcia, gdyż co do zasady to on bada zgodność lokalizacji przedsięwzięcia z postanowieniami obowiązującego planu. W przypadkach wątpliwych może więc zachodzić konieczność posłużenia się dowodem z opinii biegłego urbanisty, który dokona analizy wszystkich postanowień obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego”.

W odniesieniu do zasad wykładni zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego orzecznictwo sądowe wskazuje, że [cyt:] „wykładnia unormowań planu miejscowego, stanowiącego akt prawa powszechnie obowiązującego, wymaga należytej rozważ, zwłaszcza, gdy - tak, jak ma to miejsce w rozpoznawanej sprawie - może prowadzić do ograniczenia praw podmiotowych, w tym konstytucyjnie chronionego prawa własności. Jest niekwestionowane, że rada gminy uchwalając miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego działa w ramach znacznej swobody, określanej mianem władztwa planistycznego. Interpretacja zapisów obowiązującego planu miejscowego winna jednak w jak

najwyższym stopniu uwzględniać konstytucyjne standardy ochrony praw podmiotowych, w tym prawa własności i wywodzonego z niego prawa zabudowy nieruchomości. Bezsprzecznie bowiem, co podkreśla się w doktrynie oraz w orzecznictwie, z uwagi na to, że prawo zabudowy ma charakter wolnościowy, konieczne jest wykazanie, że każdy przejaw ingerencji w to prawo wynika z ustawy i następuje tylko w takim zakresie, w jakim nie narusza istoty wspomnianego prawa, a dodatkowo jest uzasadniony interesem publicznym (zob. W. Jakimowicz, Wolność zabudowy w prawie administracyjnym, Warszawa 2012, s. 65).

Należy przy tym pamiętać, że w sytuacji, gdy treść przepisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego odwołuje się do pojęć niedookreślonych, które nie zostało zdefiniowane w przepisach prawa, prawidłowa wykładnia tych pojęć wymaga należytego wyważenia. Trzeba bowiem mieć na względzie, że plan miejscowy stanowi akt prawa miejscowego (art. 14 ust. 7 u.p.z.p.), który ze swej istoty w sposób władczy kształtuje ustalenie przeznaczenia terenu oraz określa sposoby zagospodarowania i warunków zabudowy terenu (art. 4 ust. 1 u.p.z.p.). Jakkolwiek uchwalanie planu należy do zadań własnych gminy (art. 3 ust. 1 u.p.z.p.), to uprawnienie do władczego określania treści tego aktu, zwane władztwem planistycznym, nie stanowi jednak władztwa absolutnego oraz nieograniczonego. Na gminie spoczywa bowiem w tym zakresie obowiązek działania w granicach prawa, kierowania się interesem publicznym, wyważania interesów publicznych z interesami prywatnymi, a także uwzględniania aspektu racjonalnego działania i proporcjonalności ingerencji w sferę wykonywania prawa własności. Oczywiście jest więc, że nie tylko proces stanowienia, ale i stosowanie tego aktu prawa miejscowego wymaga właściwego wyważenia kolidujących dóbr i wartości.

Z tych właśnie powodów organ administracji, dokonując egzegezy prawnie wiążących zapisów planu miejscowego, w kontekście zbadania warunku zgodności planowanej inwestycji z tym planem w ramach postępowania w sprawie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia (art. 80 ust. 2 u.u.i.ś.), zobowiązany jest tak interpretować postanowienia planu, mające zastosowanie w sprawie, by uwzględnić opisane wyżej wartości i dobra. Wykładnia przepisów planu miejscowego powinna zatem, stosownie od okoliczności sprawy, prowadzić do przyjęcia wyników, które nie tylko są racjonalnie uzasadnione interesem publicznym, ale również nie skutkują nadmierną ingerencją w sferę prawną jednostki.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że na przedmiotowym terenie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dzielnicy przemysłowej Srokowiec w Siemianowicach Śląskich, przyjęty uchwałą Nr 254/2003 Rady Miasta Siemianowic Śląskich z dnia 23 grudnia 2003 r. (Dz. Urz. Woj. Śląskiego Nr 33, poz. 1084). Z przedłożonej do wniosku mapy przedstawiającej obiekty istniejące i planowane na terenie zakładu BM Recykling sp. z o.o. wynika, że przedsięwzięcie będzie realizowane na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem „PP”, dla którego § 5 ust. 1 planu wyznacza „Obszar przemysłowy” i ustala następujące przeznaczenie podstawowe: zakłady produkcyjne, rzemieślnicze, bazy, składy i magazyny. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem PP, § 5 ust. 1 planu wyznacza obszar przemysłowy, z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod zakłady produkcyjne, rzemieślnicze, bazy, składy i magazyny. Na terenach, o których mowa w § 5 ust. 1 planu, ustala się w ramach przeznaczenia podstawowego następujące zasady zagospodarowania:

1) lokalne warunki, zasady oraz standardy kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

a) nieprzekraczalne linie zabudowy od dróg publicznych. Obowiązują zasady ogólne wynikające z przepisów szczególnych w tym względzie,

- b) maksymalna wysokość budynków - do 15 m liczona od poziomu terenu za wyjątkiem wież technologicznych, które mogą być wyższe,
 - c) maksymalna intensywność zabudowy: 0,5 liczona w granicach działki,
 - d) ustala się minimalny udział zieleni urządzonej (powierzchni biologicznie czynnej) w wysokości 20%,
 - e) wymagane zabezpieczenie potrzeb parkingowych w granicach działki inwestora. Warunki obsługi komunikacyjnej obszaru: teren należy wyposażyć w drogi dojazdowe, place postojowe i manewrowe o nawierzchni utwardzonej,
 - f) w przypadku wprowadzenia nowych obiektów kubaturowych wymagane rozpoznanie sytuacji geologiczno-górnictwa pod kątem oceny zagrożenia powierzchni terenu ze strony starych, nieczynnych wyrobisk górniczych,
 - g) w obrębie zdegradowanych- terenów przemysłowych przywrócenie wartości użytkowych gruntów do stanu poprzedzającego poprzez niwelację terenów i wypełnienie istniejących niecek i zapadlisk gruntami naturalnymi;
- 2) zasady obsługi terenu w zakresie infrastruktury technicznej:
- a) pełne uzbrojenie terenu w urządzenia i sieci infrastruktury technicznej z istniejących sieci miejskich na warunkach technicznych podłączeń uzyskanych od gestorów poszczególnych mediów tej infrastruktury,
 - b) odprowadzenie ścieków poprzez kanalizację miejską do oczyszczalni ścieków,
 - c) ogrzewanie obiektów z sieci ciepłowniczej lub lokalne ogrzewanie elektryczne, gazowe lub olejowe.

Ustala się następujące przeznaczenie dopuszczalne uzupełniające:

- 1) lokalizacja sieci i urządzeń infrastruktury technicznej;
- 2) lokalizacja tras i urządzeń komunikacyjnych (drogi dojazdowe, miejsca postojowe, parkingi, place manewrowe itp.);
- 3) zieleń towarzysząca urządzona (zadrzewienia i zakrzewienia).

Funkcje uzupełniające (dopuszczalne) nie mogą zajmować więcej niż 30% zabudowanej powierzchni na obszarze oznaczonym symbolem PFI.

Analizując zgodność planowanej inwestycji z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, organ pierwszej instancji przytoczył argumentację Inwestora, Wnoszącego odwołanie oraz organizacji społecznej.

W konkluzji organ pierwszej instancji stwierdził, że [cyt:] „stoi na stanowisku, że przeznaczenie terenu pod obiekty przemysłowe i zabudowę produkcyjną (działalność produkcyjna, składy i magazyny) nie wyklucza realizacji na tym terenie działalności gospodarczej w zakresie gospodarki odpadami, w szczególności, że w wyniku gospodarowania odpadami powstają także produkty w postaci np. surowców wtórnych, paliw alternatywnych, kompostu lub środków poprawiających właściwości gleby. Brak jest jednoznacznych argumentów wskazujących na to by planowane przedsięwzięcie było niezgodne z zapisami obowiązującego na terenie przedsięwzięcia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Ponadto w postanowieniach szczegółowych mpzp dla dzielnic Srokowiec w Siemianowicach Śląskich nie przewidziano dodatkowych zakazów dla prowadzenia gospodarki odpadami na terenie PP. W mpzp nie ma żadnych postanowień, które ograniczałyby szerokie przeznaczenie terenu oznaczonego symbolem PP. Zaznaczyć również należy, że planowana inwestycja obejmuje rozbudowę zakładu, który od lat funkcjonuje na tym terenie w oparciu o mpzp z 2003 r. Przez te wszystkie lata dla zakładu wydano szereg decyzji administracyjnych przez różne organy, w szczególności decyzje środowiskowe, pozwolenia budowlane oraz z zakresu gospodarki odpadami”.

Wobec powyższego, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że po analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz po rozważeniu stanu prawnego i faktycznego sprawy, w związku z treścią wiążącego organ administracji publicznej wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 24 marca 2025 r., II SA/GI 300/25 uzasadnione jest podzielenie stanowiska organu pierwszej instancji, co do występowania zgodności planowanego przedsięwzięcia z obowiązującym na przedmiotowym terenie miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Następnie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że art. 108 § 1 kpa stanowi, że decyzji, od której służy odwołanie, może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony. W tym ostatnim przypadku organ administracji publicznej może w drodze postanowienia zażądać od strony stosownego zabezpieczenia. W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 24 marca 2025 r., II SA/GI 300/25 stwierdzono, że [cyt:] „z uzasadnienia decyzji Organu I instancji jednoznacznie wynika, dlaczego organ ten nadał decyzji rygor natychmiastowej wykonalności”. Zatem należy uznać, że nie ma przeszkód prawnych do nadania decyzji pierwszoinstancyjnej rygoru natychmiastowej wykonalności.

Wobec powyższego i w warunkach oceny prawnej dokonanej w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 24 marca 2025 r., II SA/GI 300/25 należy stwierdzić, że zaskarżoną decyzję należy utrzymać w mocy. Podjęto ją na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, na właściwej podstawie prawnej i wystarczająco uzasadniono ją pod względem faktycznym i prawnym prawidłowo kwalifikując planowane przedsięwzięcie - na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t. j. Dz. U. 2016 r. Poz. 71, stosowanego w sprawie na podstawie przepisu przejściowego § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, Dz. U. 2019 r. Poz. 1839, a które weszło w życie z dniem 11 października 2019 r.). W toku prowadzonego postępowania organ pierwszej instancji uzyskał stanowiska organów współdziałających, zgodnie z prawem określono obszar oddziaływania planowanej inwestycji i wynikający z tych ustaleń krąg stron przedmiotowego postępowania. Ponadto zgodnie z obowiązującą ustawą regulującą zasady informacji o środowisku, realizując zasady dostępu do informacji o środowisku, organ pierwszej instancji w stosownych trybach obwieszczał o czynnościach w sprawie i o podjętej decyzji.

Stosownie zatem do unormowanej w art. 6 kpa zasady praworządności organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa.

Zgodnie z art. 138 § 1 kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1/ utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2/ uchyła zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3/ umarza postępowanie odwoławcze.

Organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy (art. 138 § 2 kpa).

Przepis art. 138 § 1 pkt. 1 kpa nie określa przesłanek do podjęcia przez organ odwoławczy decyzji utrzymującej w mocy decyzję organu pierwszej instancji, niemniej jednak należy podkreślić, że utrzymanie w mocy decyzji organu pierwszej instancji jest możliwe jedynie wówczas, gdy nie narusza ona przepisów materialnych i procesowych. Przedmiotem postępowania odwoławczego nie jest bowiem jedynie weryfikacja decyzji, a ponowne rozpoznanie sprawy administracyjnej w jej całokształcie. Zakres rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej decyzją odwoławczą jest wyznaczany zakresem rozstrzygnięcia sprawy decyzją organu pierwszej instancji, a więc musi zachodzić tożsamość podmiotowa i przedmiotowa sprawy.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach z powyższych względów i w warunkach związania wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 24 marca 2025 r., II SA/GI 300/25 nie znalazło podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozparzenia organowi pierwszej instancji, ani też do uchylenia zaskarżonej decyzji w całości albo w części i w tym zakresie orzeczenia co do istoty sprawy albo do uchylenia tej decyzji w całości albo w części i umorzenia postępowania pierwszej instancji w całości albo w części. Nie ma także podstaw prawnych do umorzenia postępowania odwoławczego. Dlatego też orzeczono, jak w sentencji.

Pouczenie

Decyzja niniejsza, w myśl art. 16 § 1 kpa, jest ostateczna.

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 200 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 wymienionej ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt. 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt. 11 lit. a, b i c ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu pierwszej instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
dokument podpisany przez:
Kamila Kosiara

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
dokument podpisany przez:
Robert Nowicki

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
dokument podpisany przez:
Beata Leszczyńska

Otrzymują:

- 1/. Pani Paulina Opalińska-Mikołajczyk (pełnomocnik)
ul. M. Konopnickiej 11, 41 - 100 Siemianowice Śląskie – e-doręczenie PUH
- 2/. Alfa „Central European Aggregates” S.A. Spółka Komandytowo - Akcyjna
ul. Ciepłownicza 54, 31 - 574 Kraków - e-doręczenie: AE:PL-15995-51875-GETRU-33
- 3/. Stena Recykling sp. z o. o.
ul. Grójecka 208, 02 - 390 Warszawa- e-doręczenie: AE:PL-53006-61543-RUBCR-20
- 4/. Berendsen Textile Service sp. z o. o.
ul. Duńska 1, 83 - 330 Żukowo – e-doręczenie PUH
- 5/. Tauron Ciepło sp. z o. o.
ul. Grażyńskiego 49, 40 - 126 Katowice - e-doręczenie: AE:PL-28565-50039-TDREV-23
- 6/. BMD Recykling sp. z o. o.
ul. 1 Maja 88, 40 - 240 Katowice – e-doręczenie PUH
- 7/. Skarb Państwa - reprezentowany przez Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie - e-doręczenie PURDE
- 8/. Gmina Miasto Siemianowice Śląskie - reprezentowana przez Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie - e-doręczenie PURDE
- 9/. Grand Agro Fundacja Ochrony Środowiska Naturalnego
ul. Sportowa 30 lokal B, 05 – 100 Nowy Dwór Mazowiecki – e-doręczenie PUH
- 10/. Prezydent Miasta Ruda Śląska - e-doręczenie PURDE
- 11/. a/a:
 - a/. akta SKO w Katowicach
 - b/. tablica ogłoszeń SKO w Katowicach oraz BIP – w trybie informacji o środowisku

Do wiadomości:

- 1/. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, Pl. Grunwaldzki 8-10, 40 – 127 Katowice
- e-doręczenie: AE:PL-50844-78007-IRSIV-24
- 2/. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Katowicach, Pl. Grunwaldzki 8-10, 40 – 127 Katowice
- e-doręczenie: AE:PL-85577-36105-TSHAJ-11
- 3/. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Pl. Grunwaldzki 8-10, 40 – 127 Katowice
- e-doręczenie PUH
- 4/. Marszałek Województwa Śląskiego, ul. Ligonia 46, 40 – 037 Katowice – e-doręczenie PURDE
- 5/. Pan Janusz Ławecki – Prezes Zarządu Stowarzyszenia „Wolni Mieszkańcy Siemianowic”
ul. Fabryczna 9/2, 41 – 100 Siemianowice Śląskie – e-doręczenie PUH

Klauzula informacyjna

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) informuję, że:

- Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze z siedzibą w Katowicach, ul. H. Dąbrowskiego 23.
- Inspektorem Ochrony Danych w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Katowicach jest Krzysztof Morkis, e-mail: IOD@katowice.sko.gov.pl
- Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na podstawie:
 - art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
 - art. 9 ust. 1 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
 - art. I oraz art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.
- Dane osobowe nie będą udostępniane podmiotom innym niż upoważnione na podstawie prawa lub zawartych umów.
- Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane od momentu zakończenia postępowania przez okres co najmniej 10 lat.
- Posiada Pani/Pan prawo dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawienia oraz prawo do wniesienia skargi do organu nadzorczego (tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych).
- Dane udostępnione przez Panią/Pana nie będą podlegały profilowaniu.

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
Grzegorz Łaszczyca